

Virágvasárnaptól-Husvétig.

A kulturemberiség évezredes hagyományává patinálódott husvéti hét az ó-, vagy újzövetségbe nyúló történelmi gyökereivel még ma is oly elemi erővel sorolja az embert a zsidók pusztában való bolyongása, a jeruzsálemi virágvasárnap, a Golgota és a Feltámadás csodálatos képei közt, hogy minden ember érzelmi és lelki világának gazdagságához képest többé-kevésbé ma is képes átélni az örömet, a szenvedést, az áldozatra való hajlamosságot, amelyeket őseink az ő idejükben lejátszódtó történelmi események alatt és azok szükségszerű következményeként kellett, hogy átéljenek.

Zsidók és keresztények az év ugyanezen szakában emlékeznek az általuk vallott igazságok válságos idejére s a kultúra közös nevezőjét leheljük meg abban, hogy a forma és a világszemlélet különbözősége mellett is a letipott, de új életre született igazságnak az emlékünnepe úgy a pásca, mint a husvét ünnepe.

Sok és nagy válságok szele viharzott át az emberiség felett azóta, hogy a golgotai kereszt szegényfajából a felmagasztaltatás jelképe lett. Nemzetek pusztultak és támadtak életre, fajok haltak ki és születtek, de az ókori történelem husvét eseményei, mint ma is élő s mai tudásunk szerint örök-érvényű tanítás az egyesnek ép úgy, mint egy nemzetnek tanítja a bizonyosságot, hogy az igazságot hosszú időre el lehet nyomni, de eltemetni soha.

Az igazságért harcolni kell. S addig nem pusztul el sem az egyén, sem egy nemzeti társadalom, míg az igazságért való harcot fel nem adja, vagy míg önmaga

corrupálása által erre a harcra képtelenné nem válik. Lapozgassunk a történelemben, könnyű a tétel helyességéről meggyőződni. A történelem az élet tanító mestere.

Miránk magyarokra sem szabott a Teremtő más törvényeket, mint ami az összemberiségre érvényes. Bennünk megvan a harc-készség az igazság mellett. Sokszor talán hamis próféták igazságnak hirdették a hamiságot s a realitásokkal szemben majdnem érzéketlen lelkünkkel szivtuk magunkba a tétveg tanokat, jóhiszeműleg és saját kárunkon tanultuk meg, hogy álpróféták félrevezetésének estünk áldozatul, de talán leszűrtünk ebből néhány tanulságot?

Mert erre igazán volt idő és tér, volt esemény bőven s kis országunk sokkal jobban előterebkerült az európai politikának, mint háboru előtt a volt osztrák-magyar

kettős monarchia, amely akkor csak a hármasszövetségnek egy tagjaként, de majdnem ismeretlen értékű tényezőjeként számított.

Sulyos hiba lenne, ha ránk magyarokra nem vonatkoznának azok a tételek, amit fentebb felállítottam az igazságért való harc sikeréhez.

A mi igazságunk, amiért a békekötés óta küzdöttek legjobbjaink, túlélté a nagypénteki sötét gyászt, rajtunk kívül álló erők teremtették meg a feltételeit az életrebredésnek. Amint a föld méhében, a kis magban szunnyadnak a sudaras fák magvai, s a nap, az eső fakasztja meg a magot s növeli fává, úgy szökött sudarba rövid pár hét alatt az a mag, amit nagyjaink belevetettek a trianoni sziklabörtön repedéseibe. A mag fává serdült, rajtunk mulik, hogy hoz-e számunkra termést s élvezhető gyümölcsöt. Ezt példázza most nekünk a Golgota nagyhete.

Dr. I. B.

Szántay István

állomásfőnöki, lapunk felelős szerkesztőjét kinevezték
Budapest—Kelenföldre állomásfőnöknek.

Tavaly őszkor a helybeli és közeli vidéki vasutasság 25 éves szolgálati jubileumát ünnepelte Szántay Istvánnak. A szűk keretekre tervezett kollegiális ünnepségből részt kért e város társadalmi is s a szeretet, barátság, tisztelet akkora tábor hozott össze ezalkalomból, hogy a MÁV Segédtségi Kör nagyterme zsúfolásig megtelt.

Városunk Szántay István távozásával sokat veszít. Nem kell keresni az elismerő szavakat, melyekkel munkásságát méltassuk.

Legközevlebb hivatallársait illeti ezalkalomból az első szó. Siratják az igazságos, de melegsívű főnököt, aki nemcsak hivatalban volt jóbarát, de résztvevő a külön életet is élő vasutasság társadalmi életében.

A köz szemontjából másik fontos életmegnyilvánulás volt a városi képviselőtestületben városatyai ténykedése, ahol a harmonikus együttműködésnek teremtette meg kiváló felszólalásával az alapító Gordiusz csomók diplomatikussá fejlődése, izzó hazafisága, vallásérkölsi fel-felozása biztosították számára azt a mentalitást, mely fundamentuma az emelkedett és eredményes polgári szereplésnek.

Amikor a társadalmi egyesületek összefogására, együttműködésére megteremtették a Társadalmi Egyesületek Szövetségét, első elnöke ő lett a salgótarjáni csoportnak, mely a hazafias, szociális nagy megmozdulások imponáns méreteivel a revíziós eszme szolgálatába állította a trianoni határszélre került városunkat.

Háládatlan, de fáradságos és önzetlen munkát végzett Szántay István, helyi lapunk hasábjain 10 esztendőn keresztül. Ott volt e lap születésénél, amikor tele idealizmussal, magyar testvériséggel, a dolgozók iránti nagy szeretettel vállalta e helyi újságnak felelős szerkesztőségét. Se szeri, se száma a különféle témákról, eseményekről irt cikkeinek. Ragyogó tollal mindig csak a felebaráti szeretet tün-tájába mártotta, minden szava, minden lépése e városnak és polgárainak, közvetve hazánknak boldogulását szolgálta.

Városunkba 1919 nyarán jött, azóta szakadatlan munkában töltötte életét. Résztvevő e nagy fejlődésnek indult város minden nemese, jötekönyködő, kulturális megmozdulásában, a legtöbbször vezérszerepet jutaltott neki a közbizalom. Szónoki készséggel áldotta meg az Isten s így lelkenek gazdagságát megfelelő formában tudta közkinccsé tenni a társadalom számára.

A fáradatlan munkálkodáshoz az istenadta felkészültségén kívül a harmonikus és boldog családi élet is adott impulzust.

Nagy és sulyos felelősség nyugazik a polgári társadalom vállán. Nem elég ma hivatali gépembernek lenni, van egy másik kötelesség is, amely emberbaráti, társadalmi téren fejt ki önzetlen, fizetés-nélküli, de sokszor értékesebb munkát, mint a hivatalban, vagy műhelyben.

Kell, hogy az önzetlen, lelkes munkát ne a gáncoskodó, hanem az objektív kritika kísérje figyelemmel.

Amikor 15 esztendői salgótarjáni tartózkodás után pályáján felfele haladva, innen távozik, a jól végzett munka boldogító tudata kell, hogy kísérje utján és életének további folyásán.

Isten adjon neki továbbra is kitartó erőt a magyar nemzeti társadalom érdekében eddig kifejtett munka folytatására, fokozására. A lelki kapcsolat megmarad évtizedeken át az emberekben, de örök időkre a városi és különféle társadalmi egyesületek jegyzőkönyveiben. A legszebb elismerés közmunkálkodása terén az, amikor távozásakor lájzó szívvel azt mondják polgártársai: *Kár érte, sokat veszített e város távozásával!*

(A TESZ. rendezésében f. hó 20-án este bucauztatják Szántay Istvánt a társadalmi Egyesületek, baráti és tisztelői)

A „MUNKA” TÁRCÁJA

A „Néma Sas” első útja.

Irtá: Szilárd Róbert.

— Minden rendben van, Sándor?
— A gépet, motort megvizsgáltam, az üzemenyagfelelődné huszonnégy óráral — Bucsuzunk el hamar Irmától Siessünk! A hold mindjárt feljön. Egy percel sem késhektünk! Napkelte előtt vissza kell érnnünk, különben mindenki megtudja a nagy felfedezést!

Acsádi Sándor és Hámary Elemér, a két híres repülőgépkonstruktőr beszállt a mező szélén álló magányos házba. Irma szorongó tekintettel fogadta férjét.
— Gondold meg a dolgot, Elemér! Még van időnk visszavonulni!

— A hangtalan motort, a „Néma Sas” ki kell próbálnunk! — ellenkezett Hámary. — Erzem, hogy megoldottam a nehéz feladatot! Ha a próbautat sikerül, enyém az egész világ! Hír, dicsőség, vagyoni!... Rádásul itt vagy te is nekem! Kívánhatok-e ennél többet a sorstól?
— Féltelek Elemér!... Kérlek, maradj!

— Nem érte, hogy most van itt a kellő pillanat? Mitől félsz hát?

— Oly rossz előérzetem van!... Hátha valami hiba van a szerkezetben?

— Ugyan kérlek! — hosszakodott Hámary. — Felelőleg aggodalmak! Minden rendben van, ugye Sándor?

— Ne féljen Irma, semmitől! — nyugtatta meg Acsádi. — Hiszen én is ott leszek! Maid vigyázok én Elemérr!

Irma lemondóan legyintett a kezével.

— Hát jól látom, hogy mindenképen a vesztedbe akarsz rohanni! — Azzal leborult a kerevet szélére és keservesen zokogott. Hámary tanácstalanul nézett a feleségére és társára, aztán gyengéden megfogta asszonya bársnyos haját. Kissé remegett a hangja, amikor elbucsuzott.

— Isten veled, kicsi szívem! Reggelre itthon vagyunk! — Lehajolt és szerettel megcsókolta. Irma szenvedélyesen viszonzta a forró csókot. Sándor is odalépett hozzá.

— Meglátja, baj nélkül érünk vissza. Adja ide a kis kezét, hogy erőt méríthessünk a nehéz utral!

Irma félig öntudatlanul, elcsukló sírással nyugtatta kezét Acsádnak. Forró, hosszú csókot nyomott a finom, illatos asszonykére. A csók talán hosszabb ideig tartott, mint illett volna, de hátha ez volt az utolsó az életben... Hámary megdöbbenve pillantott társára és furcsa gyanyu ébredt becsületes lelkében...

Elemér bekapcsolta a motor önindítóját. A propeller lassan forogni kezdett. Mind gyorsabbá vált a forgása, de csodálatosképen egészen halk berregésnél alig hallatszott több. Ugy, mint amikor a légy zümmög. Két-három lépéssel távolabb már nem is lehetett meghallani. A két mérnök ebben a pillanatban elfelejtette a ház síró asszonykáját és csak

az alkotó elme büszkeségével nézte a csodás művet.

A hangtalan motort Mennyi álmatlan éjszakába került a nagy mű, mennyi kísérletezésbe, mennyi fáradságba! És most itt a sok munka gyümölcse! Hámary még egy percig szólanul figyelte a motor halk zümmögését és a gépházán tartotta a kezét, mintha a gépmadár acélszivének egyetlen dobogását lesné.

Ebben a pillanatban eszébe jutott a bucsu pillanata és Sándor érthetetlen viselkedése. Elgyötörtén sóhajtott fel és fardradt hangon adta ki a jelszót:

— Szálljunk be!

— Acsádi még egy utolsó pillantást vetett a kis ház felé. Szólanul mászott be a hátsó ülésre, lehuzta szemére a szelvédtől, fülerre igazította a rádióhallgatót és várta az indulást. Elemér lassu mozdulattal foglalta el az első ülést, majd a motort teljes sebességre állította. A karcu acélmadár nehézkeseen megmozdult, ide-oda dülöngélt a hepehupas talajon s néhány méternyi gurulás után simán a levegőbe emelkedett. Elemér ötven méter magasságban még egy bucsukört irt le a kis tér felé.

A magasságmérő lassu emelkedést mutatott. Hatszáz méter magasságban néman suhantak a főváros fölé. A teli hold kísérteties fényvel vonla be a messze elterülő palotasorokat. A házak között szemtanóhobgárként villogtak fel az utcalámpák. Csodálatos látvány!

Elemér mindebből keveset látott. Bármennyire szeretett volna is egész lel-

kével a hangfogó szerkezet működésére figyelni, gondolatai minduntalan visszateríttek feleségéhez. Semmiképen sem tudott eligazodni az esti különös jeleneten. Sándor kétségkísója háborgatta a vért... Mardosó kétség kinezta vergődő lelkét...

Ugyanekkor Sándor élvezte a lélek-emelő repülés minden pillanatát. Szomjasan szivta be a csodálatos élvezet benyomásait. Földöntuli boldogság járta át abban a pillanatban, amikor eszébe jutott a fehér ház kicsi asszonya, akiért titokban rajongott... Ma este rácsókolhatta a bársnyos kis kézre szívének egész szerelmét... Ez azonban senkinek még megsejtene sem szabad!... Meg ne érezze Irma ezt a vágyódást, Elemér meg ne sejtse lelke titkát, mert akármilyen jó barát is, azonnal kiadná az útját. Az élet pedig Irma nélkül mit is érne? Inkább jöjjön a halál!...

Annnyira belemerült gondolataiba, hogy észre sem vette, mi történik körülötte. Elemér határozatlanul keringett a főváros felett. Akkor riadt fel, amikor a motor halk zümmögését társának önkéntelen felkiáltása zavarta meg:

— Vajjon mi van közöttük?

— Szóltál valamit — kérdezte Sándor, de Elemér nem felelt.

Kétezer méter magasságban lehettek, amikor végre Hámary elhatározásra jutott. A gépet dőlyugálnak irányította. Nyílegyenest a Balaton felé haladt. Egy óra múlva megcsillantak alattuk a nagy tó ezüstös habjai. Elemér a víz felett keringve, hátrafordult Sándorhoz:

Az Országos Központi Hitelszövetkezet

eredményes munkásságát a hazai és külföldi pénzügyi tényezők is nagyra értékelik és elismerik.

Egyik fővárosi reggeli napilap közgazdasági rovatában egy cikk látott napvilágot, mely arra a következtetésre jutott, hogy a „közadók” támogatott vállalatok” igen könnyelműen gazdálkodnak az állami pénzekkel s az említett lap e cikk keretében különösen az Országos Központi Hitelszövetkezet üzleti működését és az állammal szemben fennálló finansziális kapcsolatát bírálja.

Hangsúlyoznunk kell, hogy az Országos Központi Hitelszövetkezetnél egyáltalában nem oly túlteng az állami támogatás, mint azt egyesek állandóan hirdetik. Az intézetnél ugyanis jelenleg az államkincstár által jegyzett üzletrésztöke kerekén 17 millió pengő, amiből azonban 10 millió pengő az intézet szempontjából csak átmenő tétel, tehát nem az Országos Központi Hitelszövetkezet üzletrésztökéje, hanem oly összeg, melyet az intézet a törvényhozás megbízása folytán más intézményeknél jegyzett üzletrésztöke formájában. Így az Országos Központi Hitelszövetkezetnél dolgozó állami üzletrésztöke tulajdonképpen csak 7 millió pengő s ha ezt összegezt az intézet és a kötelekbe tartozó hitelszövetkezet hálózat 60,999.000 pengőnyi saját tőkeerejéhez viszonyítjuk, akkor nyilvánvaló, hogy a sokat hangoztatott állami üzletrésztöke a magyar hitelszövetkezet hálózat tőkeerejének csak 11.48 százalékát teszi ki.

Az Országos Központi Hitelszövetkezet és a hitelszövetkezetek kamatpolitikájára vonatkozólag meg kell jegyeznünk, hogy az intézet átlagosan 1/4 százalékos kamatkülönbözettel helyezi ki kölcsönait s ugyanilyen kamatjövédellel dolgoznak a kötelek hitelszövetkezetek is. Könnyen elképzelhető ilyen körülmények között, hogy a kamatjövédelmek éppen, hogy fedezi a hitelszövetkezetek minimumra redukált üzleti költségeit is.

A fentebb említett cikktől többek között foglalkozik azoknak az exhitelnek az ügyével is, melyeket az Országos Központi Hitelszövetkezet az állam megbízása folytán helyezett ki a falusi gazdasági társadalom körében. A közvélemény helyes tájékoztatása céljából szükségesnek tartjuk feltárni azt, hogy az ország és a főváros összes pénzintézetei között egyedül az Országos Központi Hitelszövetkezet volt hajlandó a kisemberek hitelszükségletének enyhítése céljából a kölcsönök lebonyolítását 3/8% kamatkülönbözettel elvállalni s így minden tárgyalás szemléltető elől nyilvánvaló, hogy a 3/8%, melyen a központnak és a hitelszövetkezeteknek osztozkodniuk kellett, milyen „óri-

ási” nyereséget jelenthetett az intézet és a hitelszövetkezet hálózat részére. Megjegyezzük, hogy a mintegy 27 millió dollárt kitevő, de ma már csak 10 millió dollárban fennálló exportkölcsönök szintén egész apró tételekben kerültek kihelezésre is így hatalmas adminisztratív munkát igényelt e hitelke lebonyolítása.

Mindezt tették pedig a hitelszövetkezetek abban az időben, amikor a vidéken 15—16%-os kamattal mellett jutott a mezőgazdaság megfelelő hitelhez, amikor ezzel szemben viszont a hitelszövetkezetek ezen kölcsönöket 7—8 százalékkal juttatták a gazdalközönség rendelkezésére.

Végül rá kell mutatnunk arra, hogy egyáltalában nem felel meg a tényeknek az említett napilap cikkének azon beállítása, mely szerint az Országos Központi Hitelszövetkezet értékpapírállományának értéke a mérlegben kimutatott összeggel szemben csak 1.6 millió pengő.

Ez az értékpapírállomány a fentebb említett és a törvényhozás utasítása folytán eszközölt állami üzletrészjegyzésekből kifolyólag került az intézet birtokába, mely állami megbízás folytán köteleseket teljesítette akkor, mikor mintegy 10 millió pengőt más szövetkezeti intézményeknél (Hangya, Futura, stb.) továbbjegyezt. Ezeknek az értékpapíroknak értékét a cikk igen helytelenül minősíti pusztán azok jövedelmezősége alapján értékelte, miután a jövedelmezőség csökkenése a gazdasági válsággal kapcsolatos és átmeneti jellegű.

Mindezek után végeredményképpen megállapíthatjuk, hogy a magyar hitelszövetkezet hálózat és az Országos Központi Hitelszövetkezet a legvalóságosabb időkben is sikerrel állt rendelkezésére a magyar mezőgazdaságnak és ezért bizalommal tekinthetünk továbbra is a magyar hitelszövetkezeti mozgalom fellegvárára, az Országos Központi Hitelszövetkezetre, melynek a magyar gazdalközönség érdekében kifejtett ma is sikeres és eredményes munkásságát nemcsak a hazai illetékes, hanem a külföldi pénzügyi tényezők is igen nagyra értékelik.

Hírek és különfélek

Távózás. Holics Jenő a Rimamurányi Salgótarjáni Vasmű R.-t. helyi igazgatóságának volt társvezetői vezeti tisztviselője, nyugdíjba vonult meg a tavalyi esztendő folyamán s most városunkból az Özd mellett levő Járdánháza telepre költözik 27 évi aktív szolgálat után.

telesség! Közben elfelejti, hogy kezembem tartom az életét!

— Mit akarsz? Komolyan kezdek téged félni! Elvesztetted az eszedet?

— Nem volna csodal Befogadtalak a házamba, mert azt hittem a barátom vagy...

Örült!... Fordulj vissza, mielőtt valami szerencsétlenség történik! Nem merek veled a levegőben maradni!...

— Mert érzed, hogy a kezembem vagy!... Ha nem valod be az igazat, hogy szereted Irnát... innen... kétezer méter magasból dobok a Balatonba!... Senki sem fogja látni, mikor esel vízbe. Senki sem fogja tudni, hová lett a hűtlen asszony szerelmes lovagja!...

Sándor sápadt volt a rémületől. Láttá Elemér arcán a végtelen elzántságot. Tudta, hogy képes beválni a fenyegetést... De inkább választja a halált, semhogy elárulja titkát. Keményen szembenézett társával.

— Rendben van! De jegyezd meg, hogy magammal viszlek a halálba!... Tégy, amit akarsz! Nincs mondanivalómi!

Három mélységes bánatában is meghökken. Erre nem számított. Szíve összeszorult. Ráborult a volánra.

Mindkettőjüket annyira elővették a kínzó gondolatok, hogy semmire sem figyeltek többé. Nem törődtek a motorral és nem vették észre, hogy a csendesen fújdogáló szél orkánná erősödött. A vihar dobálta a kis ércmadarat föl és alá. A „Néma Sas” egyszerre nagyot billent és zubbani kezdett. Légörvénybe kerül-

Halálozás. Peldáséletű, nemeslelkű istenfől télek költőjét el Ellner Simonnal, a salgótarjáni izraelita hitközség 35 éves árt köztisztelőjében, általános szeretetben álló hűségű kántorával. Megjelenésében: szerénységével és apólságával, megnyerte az emberek bizalmát és szeretetét, mely vallásosságával, puritán életével, fenkölt nemes gondolkodásával pedig olyan tiszteletet tudott kivívni magának, mely csak szentéletű tisztas patriarchákat szokott megilletni. Hitközsége mély fájdalommal kísérte utolsó útjára.

Szentgyakorlatok a Kath. Körben. A f. hó 20—21—22-re tervezett kath. köri szentgyakorlat f. hó 27—28—29-én este 8 órai kezdettel lesz megtartva az Olvasókörben, P. Réz Marián plébános, kör i társelnök vezetésével. A Kath. Kör tagjait (s más férfiakat is) ezután is meghívja az Elnökség.

Meghívó. „A Munka” alkalmi Egyesülés f. hó 25-én este 6 órakor a városháza tanácstermében tartja évi rendes közgyűlést, melyre az alapító tagok ezután is meghívja:

a Végrehajtó Bizottság.

Meghívó. A Salgótarjáni Róm. Kath. Olv. Kör 1933. évi április hó 16-án (vasárnap) este fél 9 órai kezdettel a Forgács- és Somlyó-bányatelepi műkedvelő ifjúság vendégszerzésével műsorral egybekötött táncestet rendez, részben a Forgács-telepi kapolná, részben a Kath. Kör házalapja javára. Előadásra kerül: 1. Magyar álom, magyar valóság. 2. Ne csüggedj magyar. 3. Táborútnél. Szünetben tárogatón játszik Molnár Pál. Rendező: Oblak A. és Hajek J. Belépődíj I. hely 120 P., II. hely 80 fillér, állóhely 50 fillér. Ejelölt tánc. Felülvezetéseket (tekintettel a jótékony célra) hálásan fogad, hirlapilag nyugtáz, szíves támogatást kérve:

A Kör Elnöksége.

A Salgótarjáni Ipartestület f. hó 16-án Husvét Vasárnapján, este 8 órai kezdettel, az ipartestületi székház dísztermében, könyvtáralapja javára, táncal egybekötött, zártkörű műkedvelői előadást rendez. Színe kerül Farkas Imre bájos zenéjű, 4 felvonásos diaktörténete: „Az Iglió Diákok”. Akik az estélyre meghívott nem kaptak és arra igényt tartanak, szíveskedjenek az ipartestület Elnökségéhez fordulni. Belépődíj, Személyjegy: Ülőhely 1 P állóhely 60 fill.

Filíres gyors indul f. hó 23-án Miskolcra Salgótarjánból. Ideiglenes jegyeket elővetelben már most lehet biztosítani a következő helyeken: Bányapénztár, Friedler Samu, László György, Peész Árpád üzletében és a palackgyári pénztárban. — Zagyvapállvány az üveggyárban. A filíres gyors közönségének szórakoztató és tanulságos programjáról Miskolc városa gondoskodik. Egy jegy ára 380 P.

tek. Sándor a hátsó ülésből ijedten kiáltott Hámoraya:

— Elemér... Zuhanunk!... De Hámor nem mozdult. Sándor nagy erőfeszítéssel nyult előre a kormányhoz, hogy a gépet egyensúlyba hozza. Láttá, hogy Elemér elvesztette uralmát a gép felett. Előredőlvé feküdt a keréken, két keze a levegőben lógott. Sándort kiverte a halálos veríték... Láttá, hogy a rettenetes felindulástól valami baj érte barátját és menthetlenül elpusztulnak, ha nem sikerül visszaadni a gépnek az elvesztett egyensúlyt.

Nagy nehezen elérte a kormányt és hirtelen felrántotta. A „Néma Sas” küzdött az orkánnal, a motor szabálytalanul berregett a rettenetes erőfeszítéstől. Már-már elértek a víz tükreét, amikor végre sikerült vízszintes helyzetbe hozni.

A motor bugása egyenletessé vált és az erős ellenszélben lassan távolodott a vadul tájékozó víz felszínétől. Percenként tartott, amíg tájékozódni tudott. Alig volt képe a gépet a hátsó ülésből irányítani. Hogy ki nem estek, azt az erős szíjnyak köszönheték. Keze reszkettelt a megerejtöltéstől. Érezte, hogy nem sokáig bírja már.

Háromy végre megmozdult. Keze önkéntelenül rátévedt a kormányra, majd révetegen körülnézett.

— Hol vagyok? — kérdezte, de hangját elnyomta a tomboló orkán. Sándor látta, hogy Elemér magához tér, a fülébe ordított:

— Fogd meg a kormányt, mert már nem bírom tovább!

Biztos megélhetést nyújtó üzlet elköltözés miatt

átadó!

Berendezés esetleg darabonként is eladó, üzlethelyiség

kiadó!

Összes cikkeinket gyári áron kiadjuk!

Művészi becsű képek, faragott fehér hármasszekrény, jégszekrény, 2 magyar hold szántóföld a Forgács-telepen, alkalmi árban kapható.

Bővebbet a **LIGETI csemegekészletében**, Duda cukrászda mellett. **Superlita takarékos 40°** engedély nélkül. **220 V. feszültségre is.**

Hát tavasz sohasem lesz itt?

Április közepén járunk s bizony sokszor a télikabát alá a fázósabbak a szvettelt is odalopják. A kertek korán kiültetett palántái fázósan dugják össze fejüket a március végevel már nyilvánosan szereplő madárkórusról további hangversenyeket becsülettel. Talán az emberek hideg szíve késleltette az igazi tavaszt. Emlékszem egy gyönyörű áprisi: a Tátrába utaztam. A Mátra és a Bükk lankás elődombjain gyümölcserdők virágoztak s a szántóvető nótás magyar paraszt ingben lépdelt az eke után. Magam kis kabátban szivtam a zöld vetések úde levegőjét. De Kassán túl felvettem a felöltőt, Poprádon a felöltőre az átmeneti kabátot, míg Lomniczon mindkettőre a téli kabátot is felerezoztam. Még úgy is elég dideregve gubbasztottam a kocsin. De nem is csoda hiszen a fejedelmi csucok fehér palástban trónoltak s a Kópatakon jégdarabokat szállított a víz... Akkor gyönyörű április volt — a magyar alföldön. De egy kéz, mely régóta veri a magyart, ezen a nyáron megváltoztatta a természet rendjét. Májusban jöttem haza. Lomniczról kiskabátban indultam. Poprádon magamra vettem a felöltőt, Kassán a felöltőre az átmeneti kabátot, a Bükk és a Mátra lánjain mindkettőre meg a télikabátot is. Az ivóvizem otthon be volt fagyva. Cudar május volt... Most április közepén járunk, enyhé téli után talán nincs is okunk panaszra, mert a derült égbőlről reánk ragyogó napsugárszemek, ha most hidegkísít meg, a legszebb reményeket hagyosítanak a jövendőtt illetőleg. Csak udvaroljunk neki minnél többben. (Krónikás)

Kiadó lakás, mely 2 ucai 1 udvarosbuda, konyha, élekmama, prince padlásból áll. Érdeklődni lehet Krajcsóvíts Gyulánál Fő-utca 20 alatt

Modern ebédlő és különálló egyes butoradarok elköltözés miatt olcsón eladók. Fő-utca 242 szám.

— Mit akarsz tőle? — kérdezte fájdalmas szomorúsággal.

— Kitől? — csodálkozott Sándor. — Nem értelek!

— Irnától! — Sándor szóltalan meredt társára. Honnan tudhatja az ő legféltettebb titkát?

— Nos? — sürgette Hámor.

— De furcsát kérdezel... Mit akartatnék? Hiszen férjes asszony és te a legjobb barátom vagy a férje...

— Éppen azért! — csattant fel Elemér. — Mit akarsz tőle?

— Ostobaságokat beszélsz!

— Szóval, ki akarsz térni a válaszadás elől?

— Nincs mire válaszolnom.

Elemér szeme lángokat lövelt. Fogait összeszorította és csikorgatva folytatta a vallatást:

— Beszélj!... Mi van köztetek?...

Tagadod, hogy szereted?...

— Elemér! — csitítottá Acsádi. — Mi történt veled?

— Választ!... Választ követelek... Tisztán akarok látni alias játékdobban!

Sándor egyre jobban megdőbbszene nézett Elemér lábzan égő, fenyegetően villogó szemébe.

— Barátom!... Elemér!... Mi van veled? Örültség, amire gondolsz?... Mi lehetne köztünk, hiszen még beszélni is fog néhány szót szoktam veled! Miféle gonosz szellem szállt meg, hogy ilyesmire gondolsz?!

— Jól! A gáncsnélküli lovag megvédi szíve hőlyét!... Hiszen ez a kö-

Háromy körülnézett. Láttá a fejük felett tornyosuló fekete felhőket, melyeket a lebukó hold sápadt fénye megfenyegetőbbekké varázsolott, látta az alatt vadul csapkodó, örvénylő hullámokat s egy pillanat alatt emult szívből a nyomasztó érzés... Győzött benne az életösztön. Erős kézzel nyult a kormány után.

Sándor alétlan bukkott a helyére. Melle szilajlon hullámozott. Néhány percig még szorongva libegett, majd megnyugodva lélekzett fel. Hámor biztos kézzel vezette ki a gépet a viharból és erős hátszéllel, a motort a legnagyobb gyorsaságra kapcsolva száguldottak otthonuk felé.

A keleti égbolton felvillant a hajnal első sugara. Egy szót sem beszéltek. Teljesen hatalmába kerítette őket az átélte halálveszély emléke... Elemér nagyon szegyezte a történeteket, főleg a vadat, melyet feleségét és Sándort meggyanusított. Visszafordult a magábamelyét Sándorhoz. Kezét nyújtotta neki, úgy kérte:

— Bocsás meg!...

Csak ennyit mondott. Acsádi hűség szemmel nézett rá. Szóltalan elfogadta a feléje nyújtott békejabbat és megszorította. Mindkettőjüket közelebb hozta az elszendvedt halálos veszedelem, nem is volt szükség beszédre.

Amikor megérkeztek a kis ák élé, melynek ajtajában ott várta őket Irma, már nem is gondoltak a multra...

Előttük állt a dicsőséges jövő, a „Néma sas” kiállta az erőpróbát!

Szénszükségletét

jutányosan a legmegfelelőbb szemnagyságban szerezheti be:

Salgótarjáni Kőszénbánya r. t.

nógrádi bányaműveinél

ahol a leggondosabb válogatással és osztályozással

állítják elő az elsőrendű **DARABOS, KOCKA, DIÓ,**

borsó és aprószenet, ugyszintén a magas kalóriájú

Salgó-brikettet, mely a legideálisabb tü-

zelőanyag, mert nem kormoz, nem füstöl és nem

kellemtelen szagu.

Aki a magyar szénbányák termékeit vásárolja hazafiasan

cselekszik, mert a magyar bányamunkások megélhetését segíti elő.

Egy jó karban lévő lovagló kan-
tar olcsón eladó. Cim a kiadóban.

Erdekes terv az Alföld meleg-
vízforrásainak a felhasználásáról.
Az Alföld hőforrásainak célszerű felhasználása erősen foglalkoztatja a szakembereket. Legutóbb Szücs Jenő főmérnök egyik előadásában számadatokkal kimutatta, hogy ha a magyar kertészek az Alföld melegforrásainak a vizét üvegházak és melegágak fűtésére használják, akkor a magyar primőr és a virágtermesztés költsége az eddighez viszonyítva 40—50 %-kal csökken. Ilyen fűtési berendezés mellett egész éven át természetek a primőrök és a különleges virágfélék és ezáltal ilyenmű külföldi kert vetemények behozatalára idővel nem lesz szükségünk s azok behozatát teljesen kiszoríthatjuk.

Aki külföldre utazik nyaralni,
20 százalékot fizet a magyar kivitel támogatására. A Magyar Nemzeti Bank legutóbb úgy intézkedett, hogy aki a jövőben külföldre utazik, 20 %-os felárat köteles fizetni a kért valutára. Eddig hivatalos árfolyamon kapott valutát a bankoktól az, aki utlevelével és vasuti jegyével igazolta, hogy külföldre utazik. Igaz, hogy az utóbbi időben kivételes esetektől eltekintve, csak 50 pengő összeget adtak a bankok utlevelére, de a nyári időszakban még így is sok pénz vándorolt külföldre az utasok révén és ez csökkentette az ország valutakészleteit. Az említett 20%-ot a kivitel támogatása címén kell fizetni. Néhány hónap óta már működik egy iroda, amely a mezőgazdasági kivitel számára támogatást nyújt bizonyos feleslegekből, amelyek az exportforgalom lebonyolításából származnak. Most ez az exporttámogatás szánt összeg növekedni fog, tehát a kivitel lehetősége fokozódik. Mindenki, aki nyaralási célból, vagy szórakozás kerésése miatt utazik külföldre, tehát aki nem tudja igazolni, hogy betegség, vagy más hivatalos ügyek szőlítják ki az országból, költséges lesz ezt a 20%-os felárat megfizetni. Csúpan osztrák schillinget adnak a jövőben is felár nélkül és a Tátrába, egyes olasz és jugoszláv fürdőkbe lehet felár nélkül utazni. Ezek a fürdőhelyek ugyanis magyar árut visznek ki és azzal látják el a hozzájuk érkező fürdővendégeket.

A salgótarjáni kir. járásbírósg, mint telekknöy hatóságól.

5649—1932 tk. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Királyhalom, Hedrich és Strausz r.-t. végrehajtónak Fehér Gusztáv végrehajtást szenvedt ellen indított végrehajtási ügyében a tkvi hatóság a végrehajtási árverést 130 P tőkekövetelés valamint a csatlakozottaknak kimondott Gólián Andrá 212 P 36 l. Gyöngyösvideki Gözmalom r.-t. 208 P 90 l. Lukács Jenő 95 P. Franck Henrik és Fia r.-t. 51 P 20 l. Schmöll és Kallós r.-t. 105 P „Sorghó” Kereskedelmi és Ipari r.-t. 125 P 47 l. tőkekövetelés és járuléki behajtása végett a

salgótarjáni kir. járásbírósg területén fekvő, Salgótarján m. városban fekvő s a salgótarjáni 1517 számú tkjvben A. I 1 sor, 614—b hrzi szám alatt foglalt „réti” ingatlanból a B. 20 sorszám szerint Fehér Gusztáv végrehajtást szenvedt nevé álló illetőségére 80 P kikiáltási árban,

továbbá az u. o. 1497 számú tkjvben A. I 1 sor, 605 hrzi szám alatt foglalt „réti” ingatlanból a B. 26 és 57 sorszám szerint Fehér Gusztáv végrehajtást szenvedt nevé álló illetőségére 100 P kikiáltási árban, mindazonáltal a salgótarjáni Kőszénbánya r.-t. javára bekebelezett közénkalknázási szolgálmi jogok a fenntartásával,

továbbá az u. o. 302 számú tkjvben A. I 1 sor, 1479—173 hrzi szám alatt foglalt „belsősg” ingatlanból a B. 22 sorszám szerint Fehér Gusztáv végrehajtást szenvedt nevé álló illetőségére 280 P kikiáltási árban,

továbbá az u. o. 780 számú tkjvben A. I 1 sor, 1469—171 hrzi szám alatt foglalt „belsősg” ingatlanból a B. 17 sorszám szerint Fehér Gusztáv végrehajtást szenvedt nevé álló illetőségére 80 P kikiáltási árban;

a salgótarjáni 158 számú tkjvben A. I 3 sor, 1190 64 hrzi szám alatt foglalt „bellelek” ingatlanból a B. 26 és 50 sorszám szerint Fehér Gusztáv végrehajtást szenvedt nevé álló illetőségére 100 P kikiáltási árban,

az u. o. 1006 számú tkjvben A. I 1 és 6 sor, 325 és 759—499 hrzi szám alatt foglalt „szántó” ingatlanból B. 28 sorszám szerint Fehér Gusztáv végrehajtást szenvedt nevé álló illetőségére 180 P kikiáltási árban, mindazonáltal a Salgótarjáni Kőszénbánya r.-t. javára bekebelezett közénkalknázási szolgálmi jogok a fenntartásával,

az u. o. 857 számú tkjvben A. I 2 sor, 1189 64—1 hrzi szám alatt foglalt s B. 5 sorszám szerint Fehér Gusztáv nevé álló „bellelek” ingatlanra 800 P kikiáltási árban, elrendelte.

Az árverést 1933. évi május hó 30 napjának délelőli 10 órakor a tkvi hatóság hivatalos felhívására a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881.LX. t.-c. 42 §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értéktárolásban a kiküldöttnek letenni, vagy a bánápténnek

előleges bírói letétbehelyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881.LX. t.-c. 147, 150, 170 §; 1908.LX. t.-c. 21 §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígértet tett, ha többet ígéri senkiesem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánáptent az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni. (1908.XLI. t.-c. 25 §.)

Salgótarján, 1933. évi január hó 5 napján.
Zelenka s. k. kir. jb. elnök.
A kiadmány hitelesül: Csomor kir. tkvve ető.

Törvényben szabályozzák a
bortermelést. Kállay Miklós földmiveltügyi miniszter a képviselőház egyik legutóbbi ülésén elmondotta, hogy a bortermelés és szeszfőzés kérdését törvényvel kívánja szabályozni. Rámutatott arra, hogy a kérdést másképpen megoldani nem lehet, mintha a bőven termő, de rossz bort adó szőlőfajták termelését korlátozzák. Teljes telepítési tilalmat kívánna életbeléptetni bizonyos szőlőfajtákra. A silányabb borok most állandóan nyomják az árakat, mert tulkinálat mutatkozik a piacon s ennek következtében a jó borok megfelelő értékesítése is nehézségekbe ütközik. A jó minőségű magyar borok érdekében ezt a helyzetet meg kell szüntetni, a nemes borokat védelemben részesíteni. A homoki borok termelését viszont nem lehet lentartani a mai kerekék között.

Megnyílt Malinovicné új fényképezeti műterme, Malinovicné és Kindl Gyula cég alatt, a Fő-utca 45 számú házban, az Órangyal patikával szemben, ahol a legszebb és legmodernebb fényképek készülnek.

239—1933 vht. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Láng Lajos ügyvéd által képviselt Magyar Talajművelő és Gazdaság berendező r.-t. javára 5225 P lóko és több követelés és járuléki erejű a bpesti kir. törvényszék 1932 évi 42880—P16 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedtől 1932 évi október hó 3 n. lefoglalt 2570 P becsértékű ingóságokra a starjáni kir. járásbírósg 6795—932 sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a alapján az alább megnevezett s a foglaltási jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglaltatott javára is az árverés megfartását elrendelem, végrehajtást szent. lakásán üzletben Mátravonákon a 113 házsz. alatt leendő megtartására határidőül 1933. évi május hó 2 nap délelőli 11 órája tűztetik ki, amikor a bíróság lefoglalt fordsaohn traktor s egyéb ingóságokat a legelőbel ígérőnek készpénzítés ellenében, esetleg becáron alul is — de a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabban nem — el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kikiáltási ára egyszer pengőn felül van, az 5610—931. M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kikiáltási ár egytizedrészt bánáptentől leteszik.

Dr. Láng Lajos ü. á. k. Nemzetközi Gépkereskedelmi r.-t. jav. 250 P s jár.

Salgótarján, 1933. évi márc. hó 25 n.

Török Gyula kir. bír. végrehajtó

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

15. Sz. 16. V.

Boldogság muzsikája.
Fősz.: Eggerth Márta.

Vigjáték. Híradó.

17. héttő

A MOZIÖRÜLT.
Fősz.: Harold Lyoyd.
Vigjáték. Híradó.

D. u. 3 ó. fél helyárak
Iljúsági előadás.

19 Sz. 20 Cs. 21 P.

Ketten egy autón.
Zenés filmvigjáték.
Magda Schneider.

Vigjáték. Híradó.

Kedde: szordán, csütörtökön, pénteken este 7, 9, szombaton este 8, vasár- és ünnepnap d. u. 5, 7 és 9 ó-kor.